

2. Карфферер Ж. М. Бренд назавжди: створення, розвиток, підтримка цінності бренду / Жан-Ноель Карпферер; Е. В. Виноградова. – М.: Видавництво «Вершина», 2012. – 448 с.
3. Рожков І. Вітчизняне – значить перспективне // Рекламний світ. 1997. № 12(62).
4. Простий секрет GIFa: <http://www.artlebedev.ru/kovodstvo/sections/8/> [Електронний ресурс]
5. Дуже багато про gif-анімацію: <http://vash-startup.ru/ochen-mnogo-o-gif-animatsii/> [Електронний ресурс]

Юдіна А.В.

викладач,

Мелітопольське училище культури

ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК ЧИТАННЯ НОТ З ЛИСТА МАЙБУТНІХ КЕРІВНИКІВ АМАТОРСЬКИХ КОЛЕКТИВІВ У ПРОЦЕСІ ЇХ ФОРТЕПІАННОЇ ПІДГОТОВКИ

Одним з найважливіших розділів вивчення предмету «Спеціальний музичний інструмент» в училищах культури є читання нот з листа як необхідний компонент практичної роботи студента-піаніста.

Теорія і практика підготовки студента по класу спеціального фортепіано свідчить про те, що здатність до швидкого читання нотного тексту є одним з найважливіших факторів розвитку комплексу музичних здібностей.

Процес сприйняття творів музичного мистецтва протікає набагато активніше, якщо слухач добре уявляє собі, як народжується музичний образ. При навчанні гри на фортепіано, прищеплюванню навичок читання нотного тексту треба приділяти багато уваги.

Передумовами грамотного й осмисленого аналізу є усвідомлення ладотональності, метроритму, вміння охоплювати мелодичні фрази, помічати і вірно тлумачити всі наявні в тексті знаки та авторські ремарки, уважне ставлення до апікатури, розуміння її значення не тільки для зручності гри, але і для передачі вірного фразування, голосоведення. Систематична робота у цьому напрямку дозволить, згодом, вимагати від студента самостійно осмисленого і ретельного розбору тексту.

Паралельно з навичками розбору необхідно розвивати швидке читання нот з листа, засноване на вмінні схоплювати головне в музичній тканині, вміння безперервно вести музичну лінію, не дозволяючи собі будь-яких поправок та зупинок.

Впевнена і швидка реакція на нотні знаки, охоплення все більш протяжних музичних фраз, вільна орієнтація на клавіатурі, апікатурна винахідливість є неодмінною умовою успішного опанування навичок читання нот з листа.

З чого ж складається комплекс навичок, що дозволяє вільно читати музичний твір?

Спочатку слід навчитися швидко прочитувати нотні знаки. Для швидкочитання мало знати назву кожного звуку – потрібно миттєво визначати малюнок послідовностей, відстань між звуками по вертикалі (в інтервалах,

акордах), усвідомлювати їх інтонаційно-смісловий зв'язок та напрямки мелодійного руху. Студенту необхідно звикнути швидко, і, не дивлячись на клавіатуру, знаходити на інструменті все побачене в нотах.

Програвання незнайомого нотного тексту передбачає чітке розмежування структурних елементів музичної тканини як по горизонталі, так і по вертикалі. Іншими словами, для студентів необхідний певний рівень теоретичної освіти.

В основі методики занять повинен лежати принцип «бачу – чую – виконую». Він, насамперед, диктує необхідність постійного збагачення слухового досвіду учнів як на уроці, так і вдома. Слухання музики повинно бути цілеспрямованим, тобто, служити завданню послідовного ознайомлення студентів з певними музичними явищами. І як результат, в усвідомленні студента закріплюються звукові комплекси, що несуть в собі той чи інший сенс. Вони запам'ятовуються в якості елементів музичного змісту, і, згодом сприймаються ними як готові «блоки», що прискорюють процес читання музичного тексту. Такий підхід до виховання навичок читання нот з листа змушує викладача піклуватися про те, щоб студент бачив ноти попереду елемента, виконуваного в даний момент. Розвитку цих якостей сприяє тренування, так зване «фотографування».

На першому етапі формування навичок потрібно заздалегідь продумувати всі дії, що передбачають визначення:

- тональності твору;
- розміру;
- особливості фактури;
- ритмічного малюнка;
- специфіки звуковисотної організації матеріалу;
- характеру музики;
- виконавських прийомів (динаміки, артикуляції, темпу, педалізації);
- дії рук (аплікатури, ступеня опори, активності пальців).

В процесі виконання п'єси потрібно дотримуватися зазначеного темпоритму. Тільки в цьому випадку у студента розвиваються швидкість реакції, зосередженість, піаністичні навички, здатність усвідомлювати смислові зв'язки музичних звуків.

Починати навчання доцільно з полегшеного завдання – з читання ритму мелодії (відтворення ударами, голосом). Для цього добре використовувати знайомі студенту пісні з текстом. Згодом можна перейти до виконання мелодій на інструменті. Слід пам'ятати, що звуковисотні співвідношення засвоюються студентами краще, якщо їх вивчення пов'язане з активними діями (співом, грою на інструменті, рухом під музику, записом нот).

Продовжувати навчання можна на прикладах п'єс однорідної фактури, для яких характерні:

- монодичний склад або паралельний рух голосів в октаву;
- гомофонно-гармонічний склад, сталість ритмічних фігурацій, подібність синтаксичних структур.

Надалі завдання ускладнюються за кількома напрямками:

- Читання п'єс з викладенням музичної думки паралельними секстами, децимами, творів гомофонного складу з витриманим звуком (інтервалом,

акордом) в лівій руці, з вкрапленням поліфонічної фактури (підголоскової, імітаційної).

- Перехід від програвання поступених мелодій до стрибкоподібних, з ускладненою ладогармонійною структурою, альтерованими звуками.

- Комплексне читання акордів і гармонічних послідовностей з поступовим збільшенням кількості позиційних переміщень, включенням негармонійних звукових сполучень.

- Вивчення різних аплікатурних принципів.

- Читання п'єс з більш складною артикуляцією, динамікою, ускладненням інтонаційного змісту (від простої зміни образних характеристик до поєднання контрастних пластів фактури).

- Засвоєння різних типів синтаксичних структур, композиційної будови творів.

Викладачеві слід детально обговорювати виконання кожної п'єси зі студентом, привчаючи його «схоплювати» головні особливості твору: будову фраз, темп, лад, тональний план, зміни фактури і т. д.

Розвитку швидкості читання музичних творів сприяє гра студента в ансамблі з педагогом, а по досягненні певного піаністичного рівня і з однокласником.

Список використаних джерел:

1. Брянська Ф. Формування і розвиток навичок читання з листа у перші роки навчання піаніста / Ф. Брянська. – М., Класика ХХІ, 2005.
2. Ліberman Е. Робота над фортепіанною технікою / Е. Ліberman. – М, 1998.
3. Стрельбицька О. Піаністичні та аплікатурні навички в роботі над гаммами, акордами, арпеджіо / О. Стрельбицька. – М., 2000.
4. Стрельбицька О. Починаю грати на роялі або 30 уроків маленького піаніста / О. Стрельбицька. – М., 2004.
5. Юдовіна–Гальперіна Т. За роялем без сліз, або я дитячий педагог / Т. Юдовіна–Гальперіна. – СПб., 1996.

Юдіна Ю.В.

викладач-методист,

Мелітопольське училище культури

МОДЕЛЬ КОМПЕТЕНТНОГО ВИПУСКНИКА-ХОРМЕЙСТЕРА ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ І-ІІ РІВНЯ АКРЕДИТАЦІЇ

Для розробки моделі компетентного випускника потрібно встановити систему вимог до навчально-виховного процесу й визначити, які виробничі функції, уміння та компетенції необхідно сформувавши у випускників-хормейстерів задля здійснення їх професійної підготовки.

I. Пошуково-дослідницька:

- обстеження художньо-творчих виконавських традицій свого краю;